

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1453/2021
01.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић адвокат из ..., против туженог СУР ББ, предузетник ..., са седиштем у ..., кога заступа Гавра Димитријевић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда Новом Саду Гж1 168/20 од 13.10.2020. године, у седници већа одржаној 01.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда Новом Саду Гж1 168/20 од 13.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда Новом Саду Гж1 168/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1156/2019 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да у корист тужиоца изврши уплату припадајућих доприноса за здравствено, пензијско и инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености надлежним фондовима, а за временски период од 01.05.2018. године до 31.05.2018. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 43.520,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу трошкова којим је тужилац тражио законску затезну камату на досуђени износ трошкова од дана пресуђења па до извршности.

Решењем Вишег суда Новом Саду Гж1 168/20 од 13.10.2020. године, ставом првим изреке, жалбе тужиоца и туженог су делимично усвојене, па је решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Новом Саду П1 1156/2019 од 12.12.2019. године преиначено, тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 39.760,00 динара, уместо у износу од 43.520,00 динара. Жалбе у преосталом делу су одбијене, а првостепено решење је у преосталом побијаном непреиначеном делу потврђено. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија туженог није дозвољена.

У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије, у ситуацији када је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**